

[Bodil Koch.]

de Menneskers Frihed, som ikke har deres paa det tørre.

Det var tilsyneladende et Spring, der ikke kom Sagen ved. Men mon der ikke er en indre dyb Sammenhæng mellem den Trangbrystethed, der præger vor kirkelige Debat herhjemme, og det Snæversind, der trods al Tale om social Forstaaelse præger den saakaldte borgerlige Fløj, der jo altid var den, der tog Patent paa Kirken og de kristelige Dyder. Det tror jeg, og jeg tror, det var godt, om man kunde lære at tænke lidt mindre konventionelt, baade kirkeligt og socialt.

Hvidberg: Da jeg agter at samle mig om det foreliggende Lovforslag, vil jeg i Modsætning til den foregaaende Taler kunne fatte mig i Korthed.

Under første Behandling af Lovforslaget, som fandt Sted den 19. December, var der jo forskellige — saa vidt jeg erindrer ogsaa det ærede Medlem Fru Bodil Koch —, ogsaa jeg selv og andre, der paa pegede de uheldige Konsekvenser, som det Lovforslag til Stiftsbaandsløsning, der dengang blev forelagt, kunde indebære. Man kunde maaske oven i Købet sige, at det kunde faa farlige Konsekvenser i flere Henseender, der slet ikke vedrørte den paagældende Sag, og dette er blevet yderligere bekræftet, ikke mindst gennem Biskop Rosendals Udsagn, idet han ikke med Urette taler om uovervindelige Vanskeligheder. Efter det Standpunkt, jeg og mit Parti den Dag indtog, at vi frygtede disse Konsekvenser, er det klart, at det Lovforslag, der nu er fremgaaet af Udvalgets Arbejde, passer os langt, langt bedre, idet det nemlig samler sig om dette specielle Tilfælde. Det var jo ikke Menigheden dernede i Nr. Ørslev, som ønskede at blive flyttet, men det var Biskop Plum, der ikke ønskede at føre Tilsyn. Kærnen i Sagen var altsaa Biskoppernes Samvittighedsfrihed. Det var derfor rimeligt, at man tog fat paa dette Punkt af Lovforslaget, tog sit Udgangspunkt i dette, at en Biskop er kommet i det Tilfælde, at det strider imod hans Overbevisning at føre Tilsyn med en bestemt Menighed, og saa maa han kunne fritages. Det mener Udvalget ogsaa, at han maa kunne, og derudfra er Lovforslaget nu formuleret, ogsaa § 1, som vi har ændret en Del Gange, men som vi nu mener har faaet den rigtige Klang. Jeg sagde under første Behandling, at dette Lovforslag i høj Grad berørte Biskopperne personligt, og det er derfor en Glæde at kunne sige, at Bi-

skopperne efter at have set det har tilsluttet sig det. Saa vidt er Sagen altsaa i og for sig i Orden.

Med Hensyn til den Sag, det ærede Medlem Fru Bodil Koch fremdrog, har vi allerede beskæftiget os med den under Udvalgsbehandlingen. Det fremgaar ganske tydeligt af Lovforslaget, forekommer det mig, at hvis en Biskop, der har faaet meddelt Fritagelse, dør eller træder tilbage, gaar den paagældende Menighed automatisk tilbage til sin lokale Biskop, det vil altsaa sige til den nye Biskop, og først hvis denne erklærer over for Ministeriet, at han ønsker sig fritaget af særlige Grunde, indtræder igen det Forhold, at Menigheden skal staa under Tilsyn af en anden Biskop. Det, som navnlig, synes jeg, er gavnligt i dette Lovforslag, er den Adskillelse, der gøres mellem Tilsynet med Prædikeembedet, Sakramenternes Forvaltning og Sjølesorgen i det hele, og saa den administrative Side af Biskopembedet, og jeg haaber, at Biskopperne og Menighederne vil kunne iværksætte denne Adskillelse, uden at der bliver nogen Vanskeligheder.

Jeg skal paa mit Partis Vegne sige, at vi tilslutter os Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg kan, som Sagen nu ligger, nøjes med nogle ganske korte Bemærkninger i al Almindelighed.

Forløbet af denne Sag ligger jo noget ud over det almindelige. Det først forelagte Forslag, det, som var udarbejdet af min Forgænger, blev her i Tinget velvilligt modtaget, men i det nedsatte Udvalg ændredes Karakteren af det fuldstændigt. Der naaedes i Udvalget enstemmig Enighed om det nye Udkast, og der er Enighed mellem Udvalget og Ministeriet, saa derfor er jeg i den noget sjældne Situation, at ligesom jeg kunde sige Tak for Modtagelsen ved første Behandling, kan jeg ogsaa sige Tak nu, efter at Forslaget fuldstændig har skiftet Karakter. Jeg bringer Udvalget en hjertelig Tak for det Arbejde, der er gjort, og jeg føler Anledning til at bringe det ærede Medlem Hr. Erik Appel en særlig Tak for den Tanke, han udkastede, og hvorpaa dette lille Forslag er bygget. Det betød en Forenkling, det var en Tanke vel egnet til at løse de foreliggende Vanskeligheder.

Sagen er, som allerede antydet af den ærede Ordfører, stillet op paa en helt anden Maade: I det første Forslag gik det paa Menigheden, der søgte en anden Tilsynsbiskop, her er det Biskoppen, der fritages for